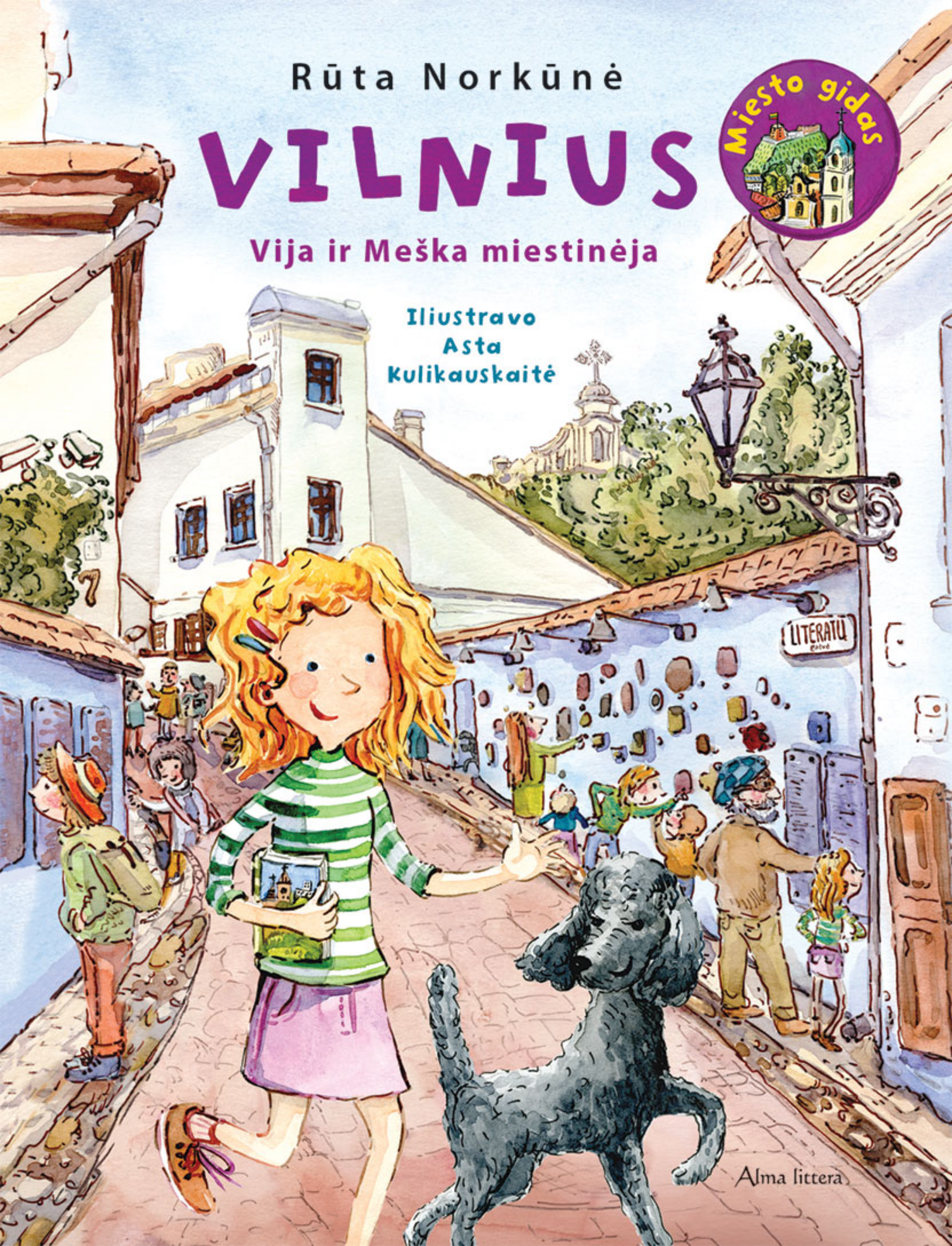


Rūta Norkūnė

VILNIUS

Vija ir Meška miestinėja

Iliustravo
Asta
Kulikauskaitė



Alma littera

Vilniaus universitetas

Pirmą kartą čia atėjus, gali prireikti žemėlapiu! Kam? Ogi tam, kad nepasiklystum kiemeliuose tarp daugybės pastatų. Jie primena pasakišką burtininkų mokyklą su daugybe koridorių, senovinių salių ir laiptų. Universitetas buvo atidarytas kunigaikščio Stepono Batoro valdymo laikais 16 amžiuje. Tai seniausias universitetas Baltijos šalyse.

Virš universiteto bibliotekos pastebėsi mažesnį bokštelį – **buvusią observatoriją**. Mokslininkai anksčiau iš jo stebėdavo dangų ir žvaigždes.

Šiuose senuosiuose universiteto pastatuose veikia **Filosofijos, Istorijos ir Filologijos fakultetai**. Tačiau norinčiųjų studijuoti tiek daug, kad universitetui teko išsiplėsti į kitus pastatus, išsibarsčiusius po miestą: pavyzdžiui, matematiką ir mediciną galima studijuoti Naujamiestyje, informatiką – Saulėtekioje, politologiją – kitoje Senamiesčio vietoje. O vienas universiteto fakultetas netgi yra Kaune!



Pirmieji universiteto dėstytojai buvo vienuoliai jėzuitai, o studentai universitete mokėsi laisvųjų menų, filosofijos ir teologijos. Beveik viską reikėjo mokytis lotynų kalba!



Šv. Jonų
bažnyčios varpinė –
aukščiausias Vilniaus
senamiesčio
pastatas. Jo viduje
rasi Fuko švytuoklę –
išradimą, įrodantį,
jog žemė sukasi.
Bokšto viršuje yra
apžvalgos aikštelė.

Šv. Jonų
bažnyčia

Varpinės
bokštas

Didysis
kiemas

Observatorijos
bokštelis



Universiteto bibliotekoje yra saugoma neįkainojamos vertės pirmoji lietuviška knyga „Katekizmas“, kurią 1547 m. parašė Martynas Mažvydas. Šiai knygai yra skirtas paminklas – bronzinės bibliotekos durys.



Šnapiškės – kur stikliniai dangoraižiai kyla tarp medinukų

Prie pat Senamiesčio, kitoje Neries pusėje, yra miestas dalis neįprastai ššššnypššščiančiu pavadinimu – Šnipiškės. Gal šioje vietoje dirbo daug šnipų – slaptųjų agentų? Ar kokia nors šnypščianti pabaisa gyveno? Iš tiesų istorija daug paprastesnė. Rajono pavadinimas kilo iš pirklio **Povilo Šnipkos** pavardės, kuris kadaise čia turėjo žemių, galbūt ir dvarą.

Nuo pat 14 amžiaus Šnipiškėse šurmuliavo, šnypstė, šlifavo, dunksėjo ir bildėjo darbuodamiesi **amatininkai**. Savo dirbtuvėse jie gamino **keramikos dirbinius**: stogų čerpes, namų plytas, krosnių koklius, o patys gyveno nedideliuose **mediniuose namukuose**. Šiandien medinukų vis mažėja, vietoj jų statomi nauji, blizgantys, iš toli matomi stikliniai **dangoraižiai**. Viename iš jų veikia **Vilniaus miesto savivaldybė**. Ten darbuojasi ir Vilniaus miesto meras. Kituose įsikūrusios įvairios įmonės, bankai ir parduotuvės. Aukščiausiai išstypęs dangoraižis yra **33 aukštų verslo centras „Europa“**.



Iš Senamiesčio į Šnipiškės galima patekti per du tiltus: Žalijų ir Karaliaus Mindaugo. Pirmasis stovi seniausio, dar 16 amžiuje statyto, tilto vietoje, vėliau jis buvo kelis kartus perstatytas, o prieš 200 metų nudažytas žaliai. Todėl toks pavadinimas išliko iki šiol. Antrasis – dar visai jaunas, jį pastatė 2003 m. minint vienintelio Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo 750-ąsias metines.



Šnapiškėse visais laikais buvo kur apsipirkti: senovėje – iš amatininkų, prieš daugiau nei 100 metų – Kalvarijų turguje, o 1973 m. čia buvo atidarytas pirmasis Lietuvoje prekybos centras – Centrinė universalinė parduotuvė, kuri veikia ir dabar.

Prie Karaliaus
Mindaugo tilto yra
Energetikos ir technikos
muziejus. Nuo 1903 m.
šiame pastate veikė
pirmoji Vilniaus elektrinė,
varoma anglimis. Ant
muziejaus stogo stovi
moters su žibintu
skulptūra „Elektra“. Ji
skelbia šviesos pergalę
prieš tamsą.

Čia dirba
miesto meras

Šv. arkangelo
Rapolo bažnyčia

Planetariumas

Lietuvos
architektų rūmai

Žaliasis tiltas

Neris